

Писац ових редова се тренутно налази у трострукој, или чак четворострукој улози. (1.) Политичка личност и народни посланик који подржава једног од председничких кандидата. (2.) Политички аналитичар који – бар тако би требало – непристрасно анализира изборну утакмицу. (3.) Објективни страживач јавног мњења – којег је узгред речено, све теже објективно ухватити, зато што су се у друштво дубоко увукли страх и неповерење, због чега је скоро немогуће објективно утврдити и измерити шта грађани заиста мисле. И коначно, односно, пре свега (4.) Грађанин сам Србије којем је првенствено на срцу интерес државе и добробит народа.

Да ли су ове различите улоге компатибилне или стоје у колизији? Зависи. Али, ако их јасно разликујете, не скривате и не бркате, не морају бити проблем. И мислим да сам и овога пута, односно, својим држањем и у овој кампањи ту могућност демонстрирао. (Или да сам био макар за неку нијансу искренији, бољи и поштенији од неких „колега“.) Другим речима, ја могу да политички подржавам некога, али га у истраживању објективно мерим – а на порталу објављујемо и другачија мишљења, коментаре и текстове који подржавају и неке друге кандидате.

У конкретном случају, то би изгледало отприлике овако. Као јавна и политичка личност на овим изборима подржао сам Вука Јеремића и мислим да је – у постојећој понуди – најбољи кандидат за председника. Мислим да има неопходно међународно искуство, резултате, знање и образовање за ову функцију. Штавише, његов храбри и бескомпромисни наступ у кампањи отклонио је и неке дилеме које смо ја и моји пријатељи можда на почетку имали. Вук је наступао најоштрије и био више него јасан по питању односа према Вучићу, ММФ-у, распродаји националних ресурса и противљењу чланству у НАТО. Искрено говорећи, многи његови ставови и формулације у овој кампањи деловали су као преликани са НСПМ, односно из мојих и Антонићевих текстова.

А ако је, после свега, ико још имао сумњу у то ко је најбољи и ко је – бар међу понуђеним кандидатима – највише заслужио моје и ваше поверење, онда су дивљи напади, клевете и лажи којима је био изложен у том погледу отклонили сваку дилему.

Пише: Ђорђе Вукадиновић
четвртак, 30 март 2017 23:51

Да се разумемо, нико не каже да је Јеремић савршен, или безгрешан. Далеко од тога. (Ја сам и овде више пута рекао да је, по мени, Санда Рашковић требала бити кандидат, и да је било среће она би вероватно била заједнички опозициони кандидат, који би прошао много боље од ових – али знао је то и Вучић, и зато је преко својих сателита организовао да је избаце из странке и елиминишу из политичког живота. Али то је већ друга, мада са овом итекако повезана прича.)

Али не бирам овде кума, ни брата. Не опредељујем се унапред ни у вези са неком његовом (евентуалном) странком, које ће можда бити или неће. Лично, у наредном периоду ћу се додатно ангажовати на артикулацији нашег „Покрета за спас Србије“, као најшире политичке платформе за будуће опозиционо окупљање. Ја само верујем, односно, сигуран сам, као што рекох, да је Јеремић у овом тренутку убедљиво најбољи од понуђених кандидата. И мислим, такође, да ни Стаматовић ни Обрадовић (а поготово Поповић, уколико је заиста опозициони кандидат, а не СНС-ов сателит) нису требали да се кандидују, или су требали да се у једном тренутку повуку и подрже Јеремића, који би тако сигурно био други и скоро сигурно ишао у други круг. А међусобне политичке разлике могли су оставити за неке будуће парламентарне изборе и неку нормалнију ситуацију.

За кога (не) гласати - Вук Јеремић и најгора власт у „новијој историји“

Пише: Ђорђе Вукадиновић
четвртак, 30 март 2017 23:51

